

Úterý 7. června 2005

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ
RADOUPOZMĚŇOVACÍ NÁVRHY
PARLAMENTU

6. Každá osoba má právo obrátit se na orgán se žádostí týkající se ochrany svých práv a svobod v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

Dotčená osoba je informována o vyřízení své žádosti.

7. Komise uvědomí orgán o rozhodnutích, která učinila ke stanoviskům a doporučením orgánu. Za tímto účelem vypracuje zprávu, která je rovněž předána Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva je zveřejněna.

8. Orgán vypracuje výroční zprávu o stavu ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů ve třetím pilíři, kterou předá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Tato zpráva je zveřejněna.

Pozměňovací návrh 31

Článek 4g (nový)

Článek 4g

Zprávy Europolu a Eurojustu

Europol a Eurojust předkládají Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu.

P6_TA(2005)0218

Ochrana finančních zájmů Společenství a boj proti podvodům

Usnesení Evropského parlamentu o ochraně finančních zájmů Společenství a boji proti podvodům (2004/2198(INI))

Evropský parlament,

- s odkazem na svá usnesení k dřívějším výročním zprávám Komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF),
- s ohledem na výroční zprávu Komise o ochraně finančních zájmů Společenství a boji proti podvodům (KOM(2004)0573), včetně příloh (SEK(2004)1058, SEK(2004)1059),
- s ohledem na sdělení Komise: Ochrana finančních zájmů Společenství, boj proti podvodům, akční plán 2004-2005 (KOM(2004)0544),
- s ohledem na zprávu o činnosti OLAF za vykazovaný rok, který končí v červnu 2004 ⁽¹⁾,
- s ohledem na zprávu o činnosti kontrolního výboru OLAF ⁽²⁾ za vykazované období červen 2003 až červenec 2004,

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/olaf/2003-2004/en2.pdf

⁽²⁾ Dokument byl elektronickou cestou předán sekretariátu výboru v lednu 2005 a lze jej zobrazit ve francouzském jazyce na webové stránce OLAF.

Úterý 7. června 2005

- s ohledem na výroční zprávu Evropského účetního dvora za rozpočtový rok 2003 ⁽¹⁾,
- s ohledem na čl. 276 odst. 3 a čl. 280 odst. 5 Smlouvy o ES,
- s ohledem na článek 45 svého jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro kontrolu rozpočtu a stanovisko Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a Výboru pro regionální rozvoj (A6-0151/2005),

Rozsah hlášených nesrovnalostí a podvodných jednání

1. konstatuje, že v roce 2003 členské státy ohlásily v oblasti vlastních zdrojů, výdajů na zemědělství a strukturálně politických opatření nesrovnalosti a podvodná jednání v celkové výši zhruba 922 miliard EUR; číselné údaje předané členskými státy do Bruselu lze rozdělit takto:

- vlastní zdroje: 269,9 miliard EUR (rok 2002: 341,9 miliard EUR),
- záruka EZOZF: 169,7 miliard EUR (rok 2002: 198,1 miliard EUR),
- strukturálně-politická opatření: 482,2 miliard EUR (rok 2002: 614,1 miliard EUR);

2. konstatuje, že celkový objem ohlášených škod dosáhl v roce 2002 výše 1,15 miliard EUR a překročil tudíž objem za rok 2003; připomíná, že význam takových výkyvů v objemu škod mezi dvěma po sobě následujícími roky nesmí být přeceňován a může být ovlivněn celou řadou faktorů;

3. zdůrazňuje však, že v delším časovém horizontu je objem škod ve zprávě EZOZF výrazně klesající, zatímco v oblasti strukturálních fondů je zaznamenán silný nárůst; tak například v roce 2000 činil objem hlášených škod v oblasti EZOZF ještě 474,6 miliard EUR a u strukturálních fondů pouze 114,3 miliard EUR; postupem času se relativní význam obou oblastí ve statistice podvodů spíše obrátil;

4. vyzývá členské státy, aby přijaly vhodná opatření na zlepšení systému kontroly a řízení strukturálních fondů a aby zajistily značné omezení podvodů i plné uplatnění ustanovení obsažených v nařízení (ES) 1681/94 ⁽²⁾, a to především pokud jde o postup včasného, jasného a úplného ohlašování;

5. konstatuje, že úřad OLAF ve vykazovaném období zaregistroval 637 nových případů a odhad finančních dopadů všech případů, které byly ještě 30. června 2004 předmětem probíhajících šetření, dosáhl 1,37 miliard EUR;

6. dále konstatuje, že výše škod vyplývajících ze všech případů, v souvislosti s nimiž úřad OLAF zahájil na konci svého vykazovaného období (červen 2003- červenec 2004) následná opatření, činila 1,76 miliard EUR ⁽³⁾;

7. konstatuje, že na konci vykazovaného období úřadu OLAF probíhalo 55 vyšetřování v nových členských státech a přistupujících zemích; tato vyšetřování se týkala především sektorů vnější pomoc, cigarety a zemědělství; podtrhuje v této souvislosti užitečnost systému koordinace zamezení podvodů (AFCOS);

8. lituje, že zprávy Komise a úřadu OLAF dosud nejsou v dostatečné míře srovnatelné, vítá nyní již zamýšlenou harmonizaci období vykazovaných ve zprávách;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 293, 30.11.2004, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1681/94 ze dne 11. července 1994 o nesrovnalostech a navrácení neoprávněně vyplacených částek v souvislosti s financováním strukturálních politik a organizací informačního systému v této oblasti (Úř. věst. L 178, 12.7.1994, s. 43).

⁽³⁾ Finanční škoda vyplývající z případů šetřených úřadem OLAF a jeho předchůdci se odhaduje na 5,34 miliard EUR (viz SEK(2004)1370, Příloha II).

Úterý 7. června 2005

Zpětné získávání nesprávně či neprávem zaplacených finančních prostředků

9. připomíná, že v oblastech vlastních zdrojů, výdajů na zemědělství a strukturálně politických opatření musí být vymáhána a zpět získána částka 3 miliardy EUR z roku 2003 a dřívějších let ⁽¹⁾;
10. požaduje zjednodušení definic typů podvodů a zjišťovacích metod; v této souvislosti žádá Komisi a úřad OLAF, aby se dohodli na rozdělení úkolů v oblasti zemědělství, na základě čehož bude úřad OLAF v budoucnu odpovídat za šetření a Generální ředitelství pro zemědělství (DG AGRI) za vymáhání;
11. připomíná rovněž zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 3/2004 o vymáhání plateb uskutečněných v rozporu s předpisy v rámci Společné zemědělské politiky ⁽²⁾; v období od roku 1971 do září roku 2004 byly dle této zprávy nahlášeny nesrovnalosti ve výši 3,1 miliard EUR v sektoru; 626 milionů EUR (20,2 %) bylo od příjemců finančních prostředků získáno zpět, 156 milionů EUR (5 %) musel uhradit EAGGF, a 144 milionů EUR (4,6 %) členské státy; v souladu se správou musí být ještě získána částka ve výši 2,2 miliard EUR (70 %);
12. zdůrazňuje primární odpovědnost členských států za rychlé a účinné zpětné získávání ušlých rozpočtových prostředků; lituje, že členské státy dostaly této odpovědnosti dosud jen v nedostatečné míře a pouze neúplně plní zvláště své povinnosti podávání zpráv Komisi;
13. vítá práci pracovní skupiny „Vymáhání“ při zpracování pohledávek v oblasti zemědělství, která by měla do března roku 2005 zpracovat zhruba 4000 případů; oceňuje v této souvislosti zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 3/2004 o vymáhání plateb uskutečněných v rozporu s předpisy v rámci Společné zemědělské politiky;
14. oceňuje pokrok, jehož dosud dosáhla pracovní skupina „Vymáhání“; bylo zjištěno, že z 2,18 miliard EUR je 812 milionů EUR blokováno probíhajícími soudními řízeními a 247 milionů EUR považují členské státy za nedobytné pohledávky (např. v důsledku konkurzu); z toho vyplývá, že k tomuto okamžiku by muselo být vymáháno vrácení 1,12 miliard EUR;
15. vítá, že se díky konkrétním přezkumům jednotlivých případů podařilo dále snížit vymáhanou částku z 1,12 miliard EUR na 765 milionů EUR (např. zabráněním duplicit);
16. konstatuje, že na základě analýzy pracovní skupiny by mělo z uvedených 765 milionů EUR připadnout 115 milionů EUR k tíži EZOF, 650 milionů EUR k tíži členských států; členské státy o tom již byly písemně informovány;
17. kritizuje, že země, v nichž hlášené nesrovnalosti představují největší finanční škody (2003: Španělsko 112 367 457 EUR, Itálie 16 896 556 EUR a Francie 12 221 826 EUR) často také vykazují nejnižší míru návratnosti (2003: Španělsko 4,9 %, Itálie 13,9 % a Francie 15,6 %); ve vývozních náhradách odpovídá Španělsko za přibližně 50 % celkových škod (2003: 8 694 350 EUR z celkových 17 514 557 EUR), získalo však zpět pouhých 9,3 %;
18. doufá, že pracovní skupina, jež vznikla v roce 2003 s cílem přezkoumat případy vzniklé před rokem 1999, umožní vyřešit část nedoplatků;
19. opakovaně odkazuje na jurisdikci Soudního dvora Evropských společenství ⁽³⁾, který již ve svém rozsudku ze dne 11. října 1990 (právní věc C-34/89, Italská republika/Komise) ⁽⁴⁾ vyzval členské státy k dodržování všeobecné povinnosti péče;

⁽¹⁾ Ze systému „Case Management System“ úřadu OLAF vyplývá, že v letech 1999 až 2004 bylo vráceno 100 milionů EUR. To odpovídá 1,87 % finanční škody za stejné období, která se odhaduje na 5,34 miliard EUR.

⁽²⁾ Úř. věst. C 269, 4.11.2004, s. 1.

⁽³⁾ Viz bod 22 jeho usnesení ze dne 30. března 2004 o ochraně finančních zájmů Společenství a boji proti podvodům, Výroční zpráva za rok 2002 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 435).

⁽⁴⁾ Recueil 1990, I-3603.

Úterý 7. června 2005

20. je názoru, že nezískání nesprávně uskutečněných plateb do čtyř let (prostřednictvím správních opatření), popř. do osmi let (soudní cestou) představuje hrubé porušení povinnosti péče; dotčená země by pak měla být povinna uhradit dlužnou částku sama; tímto způsobem lze členské státy podnítit k včasnému převzetí odpovědnosti a aktivnímu odstraňování chyb; takový postup by usnadnil i práci Komise, která je odpovědná vůči Parlamentu; vítá tedy návrhy Komise ubírající se tímto směrem ⁽¹⁾;

21. vítá dále záměr Komise zlepšovat systém „černého seznamu“, vyvívá Komisi, aby prověřila veškeré možnosti přeměny tohoto nástroje na účinný prostředek boje proti podvodům a případně jej rozšířila na oblasti zemědělství; Německo, Francie, Rakousko, Nizozemsko, Španělsko a Spojené království již této možnosti využívají;

22. opětovně žádá Komisi, aby předložila zprávu o nedostacích systému „černého seznamu“ (nařízení rady (ES) č. 1469/95 ze dne 22. června 1995 o opatřeních, která je třeba učinit vůči příjemcům z akcí financovaných záručními sekci EZOF) ⁽²⁾;

23. přeje si, aby se na základě této zprávy rozvinula diskuse s cílem významně tento systém změnit nebo jej nahradit účinnějším nástrojem;

24. vyjadřuje obavu, že celá řada členských států, obzvláště pak Německo, Francie a Španělsko neplní své ohlašovací povinnosti ve stanovené lhůtě; 90 % případů je sděleno Komisi až v průběhu dvou let, což snižuje šance na zpětné získání chybně vyplacených prostředků;

25. poukazuje na skutečnost, že z nejnovější zprávy o činnosti úřadu OLAF vyplývá, že objem škod vyplývajících ze všech případů zpracovaných úřadem OLAF za posledních pět let vyšetřovatelé odhadli na 5,34 miliard EUR; konstatuje, že se z této částky dosud podařilo získat zpět zhruba částku ve výši 100 milionů EUR; tato částka představuje pouze 1,87 % odhadu součtu škod; očekává od úřadu OLAF analýzu příčin této nižší míry návratnosti týkající se případů zpracovaných úřadem;

Podvody s falšovaným máslem

26. připomíná, že finanční škoda vzniklá takzvaným případem Italburro (falšované máslo), který byl odhalen v roce 1999, je vyčíslena na částku přesahující 100 milionů EUR a je znepokojen, že doposud bylo z odhadovaných škod dosahujících částky 100 milionů EUR vráceno členskými státy (Belgie, Německo, Francie) méně než 10 %; to by mohlo být hrubým porušením povinnosti péče ze strany členských států;

27. kritizuje, že doposud není jasné, zda falšovaným máslem popřípadě nevznikla zdravotní rizika; dále připomíná, že falšování bylo odhaleno víceméně náhodou při vyšetřování mafiánských vražd, a že zjevně neprobíhají rutinní kontroly k zabránění takových manipulací; očekává od Komise návrhy na možné účinné zamezení zdravotních rizik vyvolaných falšováním potravin;

28. vyzývá Komisi, aby nejpozději do 31. října 2005 předložila zprávu o stavu trestních a vymáhacích řízeních a případně vzniklých zdravotních rizicích, která bude obsahovat také návrhy k účinnému zamezení zdravotních rizik vyvolaných falšováním potravin; připomíná, že se členské státy při zveřejnění aféry z roku 2000 bránily předat tyto poznatky Komisi;

29. konstatuje s podivem, že státní úřady Spolkové republiky Německo předložily dotčeným podnikům pouze pohledávku vrácení částky ve výši 141 737 EUR, která byla mezitím těmito podniky napadena, a že belgické a francouzské státní zastupitelství dosud nezahájily ani trestní řízení, přestože uplynulo pět let;

⁽¹⁾ KOM(2004)0489.

⁽²⁾ Úř.věst. L 145, 29. 6. 1995, s.1.

Úterý 7. června 2005

Boj proti pašování cigaret

30. poukazuje na skutečnost, že v roce 2003 bylo dle odhadů členských států v důsledku pašování cigaret vytvořeno o cca. 200 milionů EUR vlastních zdrojů méně, a že celková škoda je zřejmě mnohem vyšší;

31. výslovně v této souvislosti vítá Dohodu o boji proti pašování cigaret uzavřenou mezi Komisí (společně s Belgií, Německem, Řeckem, Španělskem, Francií, Itálií, Lucemburskem, Nizozemím, Portugalskem a Finskem) a společností Philip Morris International (PMI); v této souvislosti oceňuje úspěšnou spolupráci Komise s úřadem OLAF a jeho pracovní skupinou pro boj proti pašování cigaret; dohoda předpokládá opatření k dlouhodobému předcházení pašování cigaret a usiluje o urovnání sporů mezi Společenstvím a dotyčným podnikem; PMI dále uhradí v průběhu 12 let Společenství a členským státům přibližně 1,25 miliard USD; žádá členské státy a Komisi, aby použily tyto platby k financování opatření k předcházení pašování cigaret a boji s ním, včetně boje proti padělání; vyzývá Komisi, aby předložila návrh k použití podstatné části těchto příjmů a v případě potřeby také předběžný návrh upraveného plánu rozpočtu a návrhy právního základu;

32. vítá, že se k dohodě připojily také Irsko, Malta a Rakousko, vyzývá všechny ostatní členské státy, aby k dohodě přistoupily; vyzývá Komisi, aby usilovala o podobné dohody s dalšími výrobci cigaret; členské státy by neměly dohody s výrobcí cigaret vyjednávat samy, neboť Společenství je v podstatně lepší vyjednávací pozici;

33. varuje, že nárůst odvodů z cigaret vede na jedné straně ke změně chování spotřebitele (např. kupování levných výrobků) a na druhé straně vysoké sazby daně z tabáku lákají k další trestné činnosti (např. pašování nebo falšování cigaret);

34. konstatuje, že přibývá ilegálního maloobchodu (především s falšovanými cigaretami), jehož potírání je spojeno se značnými těžkostmi;

35. upozorňuje na skutečnost, že cesty užívané k pašování cigaret lze rovněž využívat k pašování drog a jiného zboží;

36. varuje před skutečností, že rozdíl v cenách cigaret mezi starými a novými členskými státy zvyšuje atraktivitu pašování, a i když platí přechodné lhůty ve formě množstevních omezení při dovozu tabákových výrobků v rámci soukromého cestovního styku z nových do starých členských států, lze osoby a vozidla kontrolovat pouze namátkově;

37. považuje proto za nezbytné dále zlepšovat správní pomoc a výměnu informací mezi příslušnými orgány jak v členských státech, tak i v celosvětovém měřítku; dále by mělo být zajištěno doplnění chybějícího personálu v celní pátrací službě a celních úřadech a jejich posílení o pracovníky mobilního nasazení, což by členské státy mohly financovat z prostředků plynoucích z dohody s PMI;

38. bere s politováním na vědomí, že úřady členských států nepředávají úřadu OLAF své poznatky o cigaretových padělcích a podloudnických aktivitách ani o křižovatkách podloudnických tras (např. jihovýchodní Asie); vyzývá členské státy, aby prověřily na základě článku 280 Smlouvy, jak by bylo možné zpřístupnit takové poznatky úřadu OLAF cestou správní spolupráce mezi úřadem OLAF a členskými státy; žádá, aby se při tom prověřilo, zda by mohlo být účelné zřídit vlastní antény úřadu OLAF ke sledování křižovek podloudnických tras;

Úterý 7. června 2005

39. upozorňuje, že dosavadní zkušenosti s JCO (Joint Customs Operations – společné celní akce) jasně znázornily výhody zlepšení spolupráce mezi úřady členských států; doporučuje, aby tato spolupráce ve formě stálých pracovních skupin získala trvalejší charakter, a aby do boje proti této formě mezinárodní organizované kriminality byl silněji zapojen Europol;

40. dále Komisi žádá, aby zvážila rozšíření působnosti Evropské agentury pro operativní spolupráci na vnějších hranicích tak, aby zahrnovala šetření v celní oblasti;

Spolupráce se Švýcarskem

41. vítá Dohodu o boji proti podvodům ⁽¹⁾ uzavřenou mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé; blahopřeje všem, včetně úřadu OLAF, kteří se na vypracování dohody podílely; ustanovení dohody pokrývají mnoho aspektů, které jsou obsaženy ve druhém protokole k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Společenství, zejména pak ustanovení o správní pomoci, prohlídce, zabavení a zabránění; vyjadřuje svůj nesouhlas, že tento protokol datovaný z roku 1997 dosud nebyl ratifikován třemi starými členskými státy – Itálií, Lucemburskem a Rakouskem;

42. vyzývá Českou republiku, Kypr, Lotyšsko, Maďarsko, Maltu, Polsko a Slovinsko, aby protokol ratifikovaly co nejrychleji, jak již učinily Estonsko (3. února 2005), Litva (28. května 2004) a Slovensko (30. září 2004);

43. usiluje v této souvislosti o urychlené přijetí návrhu Komise týkající se nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemné správní pomoci při ochraně finančních zájmů Společenství proti podvodům a jiným protiprávním jednáním ⁽²⁾;

Pověřování soukromých společností úkoly evropské veřejné služby

44. připomíná, že v důsledku různých afér, v nichž soukromí dodavatelé použili neúcelově finanční prostředky Komise zčásti s vědomím a souhlasem příslušných úředníků a zmanipulovali zadávací řízení (aféra ECHO, aféra MED), bylo již koncem roku 1998 do nařízení o rozpočtu doplněno toto ustanovení: „Komise a ostatní orgány nesmějí vnějším institucím nebo organizacím svěřit provádění opatření, která se týkají plnění prostředků rozpočtu a souvisejí s úkoly evropské veřejné služby, a to bez ohledu na formu a důvod; to platí především pro jejich kompetence s ohledem na zadávání veřejných zakázek.“ ⁽³⁾;

45. považuje za nepřijatelné, že Komise v listopadu roku 1999 přesto přijala pravidla pro zadávání zakázek na služby, dodávky a stavební práce v rámci spolupráce ve prospěch třetích zemí, které povolovaly pověřování takzvaných výkonných agentur, které pak organizovaly výběrová řízení, podepisovaly smlouvy a prováděly platby konečným zvýhodněným osobám;

46. očekává, že Komise předloží do 1. září 2005 seznam všech smluv, které byly od roku 2000 uzavřeny s takovými výkonnými agenturami; tento seznam by měl obsahovat i údaje o trvání smluv, postupu jejich zadávání a výši příslušných plateb;

Priority a perspektivy práce úřadu OLAF

47. upozorňuje, že i pro úřad OLAF platí princip subsidiarity, tedy nutnost soustředit se na oblasti, v nichž úřady členských států nemají žádné kompetence nebo nepodnikají z vlastní iniciativy dostatečné kroky;

⁽¹⁾ KOM(2004)0559.

⁽²⁾ KOM(2004)0509.

⁽³⁾ Úř. věst. L 320, 28.11.1998, s. 1; viz k tomu rovněž Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s.1, čl. 54 odst. 1 a čl. 57 odst. 1.

Úterý 7. června 2005

48. zdůrazňuje v tomto kontextu – aniž by byla dotčena intervence úřadu OLAF v rámci principu subsidiarity v ostatních operativních oblastech - opakovaně prioritu šetření v rámci orgánů a institucí a v souvislosti s výdaji přímo spravovanými Komisí;
49. upozorňuje, že Smlouva o Ústavě pro Evropu v článku III-274 stanoví, že k boji proti trestné činnosti poškozující finanční zájmy Unie lze na základě rozhodnutí agentury Eurojust použít i evropského prokurátora;
50. zdůrazňuje, že tato perspektiva musí být zohledněna při debatě o dalším vývoji úřadu OLAF; očekává, že Komise a Rada předloží k 31. prosinci 2005 konkrétní návrhy týkající se budoucí úlohy úřadu OLAF ve vztahu k evropskému prokurátorovi a agentuře Eurojust;

Vyšetřování prováděná úřadem OLAF a ochrana základních svobod

51. připomíná bod odůvodnění 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽¹⁾, podle něhož při vyšetřování prováděných úřadem musejí být v plném rozsahu dodržována základní lidská práva a svobody;
52. vyzývá Komisi a úřad OLAF, aby plně dodržovaly svobodu tisku tak, jak ji zaručuje právo v členských státech a článek 10 Evropské úmluvy o lidských právech, včetně souvisejícího precedenčního práva Evropského soudu pro lidská práva o ochraně novinářských zdrojů;
53. bere s obavami na vědomí, že podle hodnocení kontrolního výboru nejsou současná procesní ustanovení pro vyšetřování („příručka OLAF“), která si úřad OLAF stanovil sám, případně dostačující pro zajištění práv osob dotčených vyšetřováním a za určitých okolností je ohrožena věrohodnost výsledků vyšetřování před soudem; vyzývá proto Komisi, aby předložila odpovídající legislativní návrhy v souvislosti s nadcházející reformou úřadu OLAF, které odstraní pochybnosti a budou zárukou jak právní jistoty, tak právní ochrany;

OLAF a veřejný ochránce práv

54. zdůrazňuje význam účetního dvora vzhledem k respektování, výkladu a uplatňování právních předpisů Společenství a jeho soudcovským funkcím podle článku 255 Smlouvy a význam činností veřejného ochránce práv, pokud jde o poznání a odstranění případů nežádoucích jevů, které se objevují při činnosti orgánů a institucí Společenství;
55. bere na vědomí stanovisko generálního ředitele úřadu OLAF ze dne 8. března 2005, podle něhož není OLAF v řízení 2485/2400/GG s to řídit se návrhem doporučení ochránce práv a připustit, že ve svých vyjádřeních poskytl veřejnému ochránci práv v souvislosti s jeho šetřením stížnosti 1840/2002/GG nesprávné a zavádějící údaje;
56. očekává od Komise, že vzhledem ke zvláštní zprávě veřejného ochránce práv ze dne 12. května 2005 a k dosud nevydané odpovědi Parlamentu na tuto zprávu podnikne nezbytné kroky, aby případně povolala k odpovědnosti odpovědné osoby a obnovila hodnověrnost úřadu OLAF;

Postup pro jmenování generálního ředitele OLAF

57. vítá rozhodnutí Komise obsadit místo generálního ředitele úřadu OLAF na základě výběrového řízení zveřejněného v úředním věstníku, aby mohla být provedena skutečná a hodnověrná volba poskytující generálnímu řediteli silný mandát a dostatečnou hodnověrnost;

(¹) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

Úterý 7. června 2005

58. bere na vědomí rozhodnutí Komise (1691. zasedání) ze dne 22. února 2005, kterým se dosavadní generální ředitel úřadu pověřuje výkonem běžné činnosti až do rozhodnutí o novém personálním obsazení funkce;
59. domnívá se, že by bylo bývalo lépe, kdyby Komise po dohodě s Parlamentem a Radou jmenovala prozatímního ředitele, který by neměl omezené kompetence; je toho názoru, že předpisy úřadu OLAF musí být doplněny o pravidla pro jmenování prozatímního ředitele;
60. připomíná, že požadoval již v bodě 55 svého usnesení ze dne 4. prosince 2003 ke zprávě Komise o zhodnocení činnosti Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽¹⁾ včasné vypsání výběrového řízení na místo generálního ředitele úřadu OLAF, a že prodlení, k němuž nyní došlo, zavinila pouze a jediné Komise, která před zahájením nezbytných kroků zůstala příliš dlouho v nečinnosti;
61. pokládá nyní za zvláště důležité, aby nenastala další zbytečná prodlení a rozhodnutí o novém obsazení místa bylo přijato co nejrychleji;
62. zdůrazňuje, že Komise dle článku 12 nařízení o úřadu OLAF může vypracovat seznam kandidátů s potřebnou kvalifikací až po vydání souhlasného stanoviska kontrolního výboru OLAF, tj. že tedy kontrolní výbor musí mít možnost přezkoumat a zhodnotit všechny předložené kandidatury a Komise může poté na tomto podkladě vypracovat seznam vhodných kandidátů;
63. zdůrazňuje, že Komise jmenuje generálního ředitele úřadu OLAF po dohodě s Parlamentem a Radou, že je tedy nezbytné dosáhnout konsensu; připomíná, že tato úprava byla přijata proto, že se široké kompetence generálního ředitele úřadu OLAF (zahájení a ukončení vyšetřování, předávání informací národním justičním orgánům) nevztahují pouze na členy a úředníky Komise, ale i na Parlament, Radu a ostatní instituce a orgány Společenství;
64. očekává, že zúčastněné instituce projeví ve stejné míře neutralitu, transparentnost a čestný přístup při rozhodování o novém obsazení místa generálního ředitele úřadu OLAF, aby zabránily událostem, které nastaly při prvním jmenování ⁽²⁾;

Zpráva a stanoviska Účetního dvora

65. očekává, že dlouho ohlašovaná zvláštní zpráva Účetního dvora bude k dispozici včas, aby mohly být její výsledky zohledněny při slyšení kandidátů na pozici generálního ředitele;
66. žádá Účetní dvůr, aby ve svých stanoviscích k předloženým legislativním návrhům podle článku 280 Smlouvy zohlednil především tyto otázky:
- jak lze posílit nezávislou vyšetřovací funkci úřadu OLAF?
 - lze příslušné výsledky vyšetřování úřadu OLAF shrnout v jediném právním textu?

Sledování poznámek a požadavků z minulých let

67. vyzývá úřad OLAF, aby pokračoval v dialogu zahájeném v listopadu 2004 o tom, k jakým informacím může mít Parlament přístup, s cílem najít cestu k tomu, aby byly naplněny kontrolní pravomoci Parlamentu a zároveň zachována důvěrná povaha šetření úřadu OLAF;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89 E, 14.4.2004, s. 153.

⁽²⁾ Zdůrazňuje, že je nezbytné zabránit situaci, která již nastala v roce 1999, kdy byly vyjádřeny pochybnosti o řádném průběhu řízení a jeden z kandidátů stáhl svoji nabídku poté, kdy se generální tajemník Komise předem vyjádřil pozitivně o určitých kandidátech;

Úterý 7. června 2005

68. konstatuje, že pracovní skupina Eurostat zpracovala ve vykazovaném období 14 případů: čtyři vnější a deset vnitřních vyšetřování, z nichž ještě devět nebylo v červnu 2004 uzavřeno; pět výsledků vyšetřování bylo předáno lucemburským, resp. francouzským orgánům činným v trestním řízení; očekává od Komise a úřadu OLAF zprávu o dalším vývoji nejpozději do 1. října 2005;
69. konstatuje, že dle usnesení soudu v zastoupení Komise ve Vídni existovaly pracovní poměry, v nichž docházelo k obcházení platných pracovně právních a sociálně právních předpisů; ptá se, jaké výsledky přineslo vyšetřování úřadu OLAF a jaká opatření Komise přijala; dále se ptá, jaké náklady již Komisi vznikly v důsledku toho, že tyto pracovněprávní spory prohrála a musela následně doplatit příspěvky na sociální zabezpečení; dále se ptá, jaké další náklady by ještě mohly vzniknout;
70. je potěšen vývojem, který zaznamenaly některé členské státy v souvislosti s přijetím nových předpisů, a uvažuje o zavedení postihů v případech nesrovnalostí;
71. bere na vědomí, že bylo vedeno vyšetřování ohledně pravděpodobného zneužití finančních prostředků z programu Leonardo da Vinci ⁽¹⁾ a spisy byly předány rumunským orgánům činným v trestním řízení;
72. bere na vědomí, že při vývozu živého skotu z Libanonu ⁽²⁾ došlo ke zneužití vývozních náhrad a že Německo, Francie a Rakousko vydaly rozhodnutí o vymáhání těchto finančních prostředků;
73. lituje, že Komise dosud nevypracovala přehled, z něhož by vyplývalo, které mezinárodní poradenské společnosti pracovaly pro Komisi v oblastech přímých a nepřímých výdajů ⁽³⁾; očekává, že však do 1. července 2005 takový přehled obdrží;
74. připomíná Komisi, že byla vyzvána předložit Parlamentu sdělení, v němž Komise prošetří, jak by bylo možné sjednotit různé právní nástroje používané při vyšetřování úřadu OLAF do společného právního rámce ⁽⁴⁾;
75. bere s obavami na vědomí tiskové zprávy, podle nichž úřad OLAF zjistil, že v důsledku pochybení interního řízení Komise vznikla při rekonstrukci budovy Berlaymont škoda údajně ve výši až 180 miliónů EUR; vyzývá úřad OLAF, aby přesně vyjasnil stav věci; očekává od Komise do 1. září 2005 informaci o tom, jaké kroky Komise na základě příslušné zprávy úřadu OLAF podnikla;
76. je zklamán odmítavou reakcí Komise, pokud jde o bod 123 svého usnesení ze dne 21. dubna 2004 ⁽⁵⁾ k udělení absolutoria za uplynulý rok, kde se uvádí, „(...) že Komise toleruje, aby omylem nebo záměrně chybně deklarované zboží bylo pokládáno za zboží nezahrnuté do tranzitního režimu, což má za následek, že záruku na zboží nelze uplatnit, že je třeba dokumenty zasílat zpět do země vstupu do EU a že se kampaň k boji proti podvodu zpomaluje; ...“; opět vyzývá Komisi, aby okamžitě zamezila této praxi a aby navrhla odpovídající změny celního kodexu;
77. zastává názor, že monitorovat výdaje Unie je úkolem Výboru pro rozpočtovou kontrolu a že by tento výbor měl být schopen určit, zda jsou platby prováděny v souladu s finančními nařízeními, a vytyčit politické cíle; doporučuje proto předsednictvu, aby zmocnilo tento výbor k vysílání malých delegací svých členů na vyšetřovací mise i tehdy, jsou-li v opodstatněných případech tyto mise nuceny vycestovat mimo území Unie;

*
* *

78. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předložil Radě, Komisi, Soudnímu dvoru, Účetnímu dvoru, kontrolnímu výboru úřadu OLAF a úřadu OLAF.

⁽¹⁾ Viz body 13 a 14 výše uvedeného usnesení ze dne 30. března 2004.

⁽²⁾ Viz bod 23 a násl. výše uvedeného usnesení ze dne 30. března 2004.

⁽³⁾ Viz bod 52 výše uvedeného usnesení ze dne 30. března 2004.

⁽⁴⁾ Viz bod 41 výše uvedeného usnesení ze dne 30. března 2004.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 330, 4.11.2004, s. 82.